

Яценко А. А., магістрант гр. Ф-16- 1мд
Шапуров О.О., к.е.н., доц. – науковий керівник

ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ ЗА РАХУНОК РОЗВИТКУ КРЕДИТУВАННЯ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ФБСС

Низька ефективність функціонування значної кількості господарюючих суб'єктів в Україні призводить до зниження їх фінансової стійкості та неплатоспроможності. Частка збиткових господарюючих суб'єктів в економіці становить близько третини загальної кількості господарюючих суб'єктів. Рівень банкрутства в Україні залишається досить високим. Щороку спостерігається збільшення кількості порушених справ про банкрутство, з яких за статистикою 35-45 % закінчуються визнанням підприємства банкрутом [1].

Банкрутство підприємств є типовою ситуацією для економіки як розвинутих країн, так і для країн, що розвиваються. Саме через процедуру банкрутства економіка звільняється від неплатоспроможних, збиткових підприємств та забезпечує умови для підтримки тих підприємств, що потрапили в тимчасове скрутне фінансове становище.

Діагностика фінансового стану підприємств є одним з інструментів антикризового управління, який дозволяє виявити перші ознаки загрози банкрутства та встановити причини неплатоспроможності суб'єктів господарювання.

Нами проаналізовано основні моделі та методи прогнозування банкрутства підприємств: модель Ліса, модель Спрінгейта, модель Таффлера, модель Бівера, модель Фулмера, модель Альтмана, R-модель.

Дослідження методів та моделей діагностики та прогнозування банкрутства підприємств показали:

1) В більшості моделей не використовуються показники ділової активності та ефективності діяльності підприємства, а основну увагу приділено показникам фінансової стійкості. Це призводить до неможливості адекватного прогнозування фінансового стану;

2) Коефіцієнти вагомості (значущості) в моделях не враховують ні національну приналежність підприємств, ні галузеву специфіку;

3) Граничні значення показників мають враховувати галузеві особливості підприємств;

4) Значна увага в моделях (значення вагових коефіцієнтів) приділяється показникам використання власного капіталу, тоді як існує позитивна світова практика ефективного управління залученим капіталом, що не враховується в більшості моделей тощо.

Таким чином, аналіз отриманих результатів дозволяє стверджувати, що найбільш достовірні результати про фінансовий стан підприємств та загрозу банкрутства із досліджуваних моделей надає модель Фулмера. На перших етапах становлення інституту банкрутства можливе використання саме цього підходу. В подальшому слід звернути увагу на розробку методик (моделей), які враховують національні особливості ведення бізнесу, специфіку галузей національного господарства тощо.